

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٠٢٥٧٦

دانشکده علوم پایه
گروه ریاضی
ریاضی کاربردی

روش تصویر سازی هارمونیک برای مساله مقدار ویژه تعمیم یافته بزرگ و
نامتقارن به کمک انتقال و معکوس

از:
حسین موسائی

استاد راهنما:
دکتر هاشم صابری نجفی

۱۳۸۷ / ۱۵ / ۲۸

بهمن ۱۳۸۶

۱۰۲۵۷۶

تقدیم به حجت خدا مہدی موعود (عج)

سپاس و قدردانی

من لم یشکرالمخلوق، لم یشکرالخالق

سپاس بی پایان ایزد منان را که الطاف بیکران او بر همگان جاری است و رحمت پروردگار بر تمام آنان که رهرو طریق علم و معرفتند. مجموعه حاضر حاصل زحمات و همکاری‌های بسیار کسانی بوده است که جا دارد از آنها سپاسگزاری شود.

از استاد فرزانه جناب آقای دکتر هاشم صابری نجفی که راهنمایی‌های ایشان در اجرای این تحقیق مشکلات راه را برایم هموار ساخت، بسیار سپاسگزارم.

از اساتید داورم جناب آقای دکتر منصور درویشه و جناب آقای دکتر آرمان عقیلی که زحمت بازخوانی این پایان نامه را به عهده گرفتند، سپاسگزارم.

همچنین از پدر و مادر عزیزم که محبت‌هایشان جبران ناپذیر است و برادر و خواهران گرامی ام که همواره مشوق من بوده اند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

ج	فهرست جدول ها
چ	فهرست شکل ها
ح	چکیده فارسی
خ	چکیده انگلیسی
ا	مقدمه

فصل اول مفاهیم و قضایای اساسی در جبر خطی

۳	۱-۱ فضاهای برداری
۵	۲-۱ فضاهای ضرب داخلی
۱۰	۳-۱ انواع ماتریس
۱۳	۴-۱ تصویر روی یک زیر فضا
۱۶	۵-۱ ماتریس نمایش یک تصویر ساز
۱۷	۶-۱ روش های تصویر سازی در حالت کلی
۲۲	۷-۱ مقدار ویژه و بردار ویژه
۲۲	۸-۱ برخی روش های تعیین مقدار ویژه

فصل دوم روش های زیر فضای کرلیف

۳۳	۱-۲ مقدمه
۳۵	۲-۲ روش آرنولدی
۴۳	۳-۲ روش لانزوس هرمیتی
۴۵	۴-۲ روش لانزوس ناهرمیتی
۵۰	۵-۲ روش لانزوس تعمیم یافته

فصل سوم روش تصویر سازی هارمونیک برای مساله مقدار ویژه نامتقارن

۵۷	۱-۳ مقدمه
۵۷	۲-۳ روش تصویر سازی هارمونیک
۶۲	۳-۳ Restarting در الگوریتم تصویر سازی هارمونیک
۶۳	۴-۳ Restarting جدید در الگوریتم تصویر سازی هارمونیک

فصل چهارم روش تصویر سازی هارمونیک برای مساله مقدار ویژه تعمیم یافته بزرگ و نامتقارن به کمک انتقال و معکوس

۶۹	۱-۴ مقدمه
۶۹	۲-۴ روش انتقال و معکوس آرنولدی
۷۳	۳-۴ روش تصویر سازی هارمونیک برای مساله مقدار ویژه تعمیم یافته بزرگ و نامتقارن به کمک انتقال و معکوس

۷۹.....	۱-۵ نتیجه گیری.....
۸۰.....	۲-۵ پیشنهادات.....
۸۱.....	مراجع.....

پیوست

۸۴.....	برنامه های کامپیوتری.....
۹۸.....	واژه نامه.....
۱۰۰.....	مقالات پذیرفته شده.....

فهرست جدول ها

- جدول (۱-۴-۸-۱): نتایج به دست آمده از اجرا، الگوریتم توانی جهت تعیین مقدار ویژه غالب A
- جدول (۱-۶-۸-۱): نتایج به دست آمده از روش توانی معکوس جهت تعیین کوچکترین مقدار ویژه A
- از لحاظ قدر مطلق
- جدول (۱-۲-۲): عملکرد الگوریتم آرنولدی برای ماتریس $A_{200 \times 200}$ به ازای m های مختلف
- جدول (۲-۲-۲): نحوه عملکرد دو نسخه متفاوت الگوریتم آرنولدی از نظر زمان اجرا، و دقت محاسبه بر ماتریس $A_{200 \times 200}$
- جدول (۲-۵-۱): عملکرد الگوریتم لانزوس برای زوج (A, B) به ازای m های مختلف
- جدول (۱-۴-۳): نحوه عملکرد الگوریتم های H-R و $\tau=0, l=2, m=6$ برای محاسبه دو مقدار ویژه به ازای

فهرست شکل ها

- شکل (۱-۴-۱): یک تصویر ساز را نشان می دهد، در اینجا بردار u همان بردار Px و عملگر تصویر می باشد. ۱۵
- شکل (۱-۲-۲): رفتار الگوریتم آرنولدی در جهت متعامد سازی و هزنبرگ سازی ماتریس A . ۳۷
- شکل (۱-۲-۳): رفتار میانگین i حاصل از اجرای الگوریتم ۱ را برای ۴ مقدار ویژه نشان می دهد. ۶۱
- شکل (۱-۳-۳): رفتار میانگین i حاصل از اجرای الگوریتم ۲ را برای ۴ مقدار ویژه نشان می دهد. ۶۳
- شکل (۱-۴-۳): نحوه همگرایی مقدار ویژه تعمیم یافته λ_1 را بعد از ۱۰ تکرار نشان می دهد ۶۵
- شکل (۲-۴-۳): نحوه همگرایی مقدار ویژه تعمیم یافته λ_2 را بعد از ۷۵ تکرار نشان می دهد ۶۶
- شکل (۳-۴-۳): نحوه همگرایی مقدار ویژه تعمیم یافته λ_3 را بعد از ۷۶ تکرار نشان می دهد ۶۶
- شکل (۱-۲-۴): رفتار میانگین i حاصل از اجرای الگوریتم ۱ را برای سه مقدار ویژه نشان می دهد ۷۲
- شکل (۱-۳-۴): رفتار میانگین i حاصل از اجرای الگوریتم ۲ برای $m=4, \tau=4, \sigma=4$ را نشان می دهد ۷۶
- شکل (۲-۳-۴): رفتار میانگین i حاصل از اجرای الگوریتم ۲ برای $m=60, \tau=2, \sigma=2$ را نشان می دهد ۷۶
- شکل (۳-۳-۴): رفتار میانگین i حاصل از اجرای الگوریتم ۲ برای $m=50, \tau=2, \sigma=2$ را نشان می دهد ۷۶

روش تصویر سازی هارمونیک برای مساله مقدار ویژه تعمیم یافته بزرگ و نامتقارن به کمک انتقال و معکوس حسین موسائی

یکی از زمینه‌های مهم و پر کاربرد در ریاضیات محاسباتی پیدا کردن مقادیر ویژه تعمیم یافته می باشد. از آنجا که مساله مقدار ویژه تعمیم یافته و حل آن یکی از مسائل مهم در علوم مهندسی و فیزیک می باشد، این موضوع همواره در دست تحقیق است. از جمله روش های پیدا کردن این مقادیر، روشهای زیر فضای کرلیف می باشد. ما در این پایان نامه به تحلیل روش های موجود و بیان روش های جدید برای حل این مساله می پردازیم.

کلیدواژه : مقدار ویژه تعمیم یافته، روش تصویر سازی هارمونیک ، آرنولدی، انتقال و معکوس .

Abstract:

The harmonic projection method for large non-symmetric generalized eigenproblem by shift-and-invert
H.Moosaei

One of the most important and more application topics in computational mathematics is finding the generalized eigenvalues. Since the concept of generalized eigenvalues are used in the most branches of sciences and engineering so, this subject is always for interest of research. One of the most important of available methods is Krylov subspace method. In this thesis we analyzing the available method and present the new method for solving this problem

Keywords: generalized eigenvalue, Harmonic projection method, Arnoldi, Shift-and-Invert.

مقدمه

مساله مقدار ویژه تعمیم یافته برای ماتریس های مربعی A و B که جواب معادله $AX = \lambda BX$ است، یک موضوع متمرکز در جبر خطی عددی می باشد. محاسبه مقادیر ویژه از طریق حل صریح معادله مفسر $\det(A - \lambda B) = 0$ به جز در موارد ویژه راه حل خوبی نمی باشد، چون که ضرایب معادله مفسر را نمی توان از طریق محاسبه دترمینان با روش های پایدار عددی محاسبه نمود. لذا حتی اگر معادله مفسر به طور دقیق تعیین شود، آنگاه محاسبه ریشه های آن با دقت زیاد ممکن است از ناپایداری بالایی برخوردار باشد. این مطلب هنگامی بیشتر نمود پیدا می کند که ماتریس های مربعی از نظر بعد بزرگ باشند. برای این منظور روش های تصویرسازی مطرح گردید. اما موضوعی که هیچ کدام از روش های موجود پاسخگوی آن نیستند، پیدا کردن مقادیر ویژه و یا مقادیر ویژه تعمیم یافته نزدیک به یک عدد خاص داده شده می باشد.

در فصل اول ضمن بیان تعاریف و قضایای اساسی در جبر خطی، به بیان برخی روش های پیدا کردن مقادیر ویژه می پردازیم. در فصل دوم برخی روش های تصویر سازی بیان شده است. در فصل سوم علاوه بر بیان روش تصویر سازی هارمونیک برای پیدا کردن مقادیر ویژه نزدیک به یک عدد خاص، روشی جدید برای بهبود این روش بیان شده است. در فصل چهارم، روشی جدید برای پیدا کردن مقادیر ویژه نزدیک به یک عدد خاص از مساله مقدار ویژه تعمیم یافته مطرح گردیده است. در فصل پنجم به بیان نتایج و پیشنهادات پرداخته ایم.

فصل اول

مفاهیم و قضایای اساسی در جبر خطی

۱-۱ فضاهای برداری

تعریف ۱-۱-۱: یک فضای برداری (یا فضای خطی) متشکل است از:

۱. هیات F از اسکالرها

۲. مجموعه V از اشیایی به نام بردارها

۳. قاعده (یا عمل) به نام جمع برداری که به هر جفت از بردارهای α و β از V بردار $\alpha + \beta$ از V را که مجموع α و β نامیده می شود وابسته می سازد با این شرایط که:

$$(A) \text{ جمع جابجایی است؛ یعنی } \alpha + \beta = \beta + \alpha$$

$$(B) \text{ جمع شرکت پذیر است؛ یعنی } (\alpha + \beta) + \gamma = \alpha + (\beta + \gamma)$$

$$(C) \text{ بردار یکتای } 0 \text{ به نام بردار صفر در } V \text{ موجود است به طوری که به ازای هر } \alpha \text{ در } V, \alpha + 0 = \alpha$$

$$(D) \text{ به ازای هر } \alpha \text{ در } V, \text{ بردار یکتای } -\alpha \text{ در } V \text{ موجود است به طوری که } \alpha + (-\alpha) = 0$$

۴. قاعده (یا عمل) به نام ضرب اسکالری که به هر اسکالر c از F و هر بردار α از V بردار $c\alpha$ در V را که حاصل ضرب c و α نامیده می شود وابسته می سازد با این شرایط که:

$$(A) \text{ به ازای هر } \alpha \text{ در } V, 1\alpha = \alpha$$

$$(B) (c_1 c_2)\alpha = c_1(c_2\alpha)$$

$$(C) c(\alpha + \beta) = c\alpha + c\beta$$

$$(D) (c_1 + c_2)\alpha = c_1\alpha + c_2\alpha$$

تعریف ۱-۱-۲: بردار β از V یک ترکیب خطی از بردارهای $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ نامیده می شود، هرگاه اسکالرهایی چون c_1, \dots, c_n در F وجود داشته باشد به طوری که

$$\beta = c_1\alpha_1 + \dots + c_n\alpha_n = \sum_{i=1}^n c_i\alpha_i$$

تعریف ۱-۱-۳: گیریم V فضایی برداری بر روی هیات F باشد. یک زیر فضای V عبارت است از یک زیرمجموعه W از V که خود با اعمال جمع برداری و ضرب اسکالری روی V ، یک فضای برداری بر روی F باشد.

قضیه ۴-۱-۱: یک زیر مجموعه ی غیر تهی W از V زیر فضایی از V است اگر و تنها اگر به ازای هر دو بردار α و β از W و هر اسکالر c از F بردار $c\alpha + \beta$ در W باشد.

برهان: ر. ک. [۱۵].

تعریف ۵-۱-۱: گیریم S مجموعه ای از بردارهای فضای برداری V باشد. زیر فضای پدید آمده توسط S ، بنابر تعریف، عبارت است از اشتراک W از همه ی زیر فضاهای V که شامل S باشند.

هنگامی که S مجموعه ای متناهی از بردارها باشد، یعنی $S = \{\alpha_1, \dots, \alpha_n\}$ ، W را زیر فضای پدید آمده توسط بردارهای $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ نیز می نامیم. و با $W = \text{Span}\{\alpha_1, \dots, \alpha_n\}$ نشان می دهیم.

قضیه ۶-۱-۱: زیر فضای پدید آمده توسط یک زیر مجموعه ی غیر تهی S از فضای برداری V عبارت است از مجموعه ی همه ی ترکیبات خطی بردارهای S .

برهان: ر. ک. [۱۵].

تعریف ۷-۱-۱: گیریم V فضایی برداری بر روی F باشد. یک زیر مجموعه ی S از V وابسته ی خطی نامیده می شود هرگاه بردارهای متمایزی مانند $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ در S و اسکالرهایی مانند c_1, \dots, c_n که همگی صفر نباشند در F یافت شوند به طوری که:

$$c_1\alpha_1 + \dots + c_n\alpha_n = 0$$

مجموعه ای که وابسته ی خطی نباشد، مستقل خطی نام دارد.

تعریف ۸-۱-۱: گیریم V فضایی برداری باشد. یک پایه برای V مجموعه ای مستقل خطی از بردارهای V است که فضای V را پدید می آورد.

فضای V دارای بعد متناهی است هرگاه یک پایه ی متناهی داشته باشد.

تعریف ۹-۱-۱: یک زیر فضای S تحت یک ماتریس (مربعی) مانند A ناوردا نامیده می شود، هرگاه $AS \subset S$.

۲-۱ فضاهای ضرب داخلی

تعریف ۱-۲-۱: فرض کنیم F هیأت اعداد حقیقی یا هیأت اعداد مختلط و V فضایی برداری بر روی F باشد. یک ضرب داخلی روی V تابعی است که به هر جفت مرتب از بردارهای α و β در V اسکالری چون (α, β) در F را طوری اختصاص می دهد که به ازای همه α ها و β ها و γ های در V و همه c اسکالرهایی داشته باشیم:

$$(\alpha + \beta, \gamma) = (\alpha, \gamma) + (\beta, \gamma) \quad (\text{ا})$$

$$(c\alpha, \beta) = c(\alpha, \beta) \quad (\text{ب})$$

$$(\beta, \alpha) = \overline{(\alpha, \beta)} \quad (\text{ج})$$

$$(\alpha, \alpha) \geq 0, \quad \alpha \neq 0 \quad (\text{د})$$

$$(\alpha, c\beta + \gamma) = \overline{c}(\alpha, \beta) + (\alpha, \gamma) \quad (\text{ه})$$

مثال ۱-۲-۲: روی F^n ضربی داخلی وجود دارد که ما آن را ضرب داخلی استاندارد می نامیم. این ضرب داخلی روی

$$(\alpha, \beta) = \sum_i x_i \bar{y}_i \quad \text{با} \quad \beta = (y_1, \dots, y_n) \quad \text{و} \quad \alpha = (x_1, \dots, x_n)$$

$$\text{وقتی} \quad F = \mathbb{R} \quad \text{این قاعده را می توان به صورت} \quad (\alpha, \beta) = \sum_i x_i y_i \quad \text{نوشت.}$$

توجه داریم که ضرب داخلی استاندارد در حالت حقیقی غالباً "ضرب نقطه ای یا اسکالری نامیده می شود و توسط α, β نشان داده می شود.

تعریف ۱-۲-۳: یک فضای ضرب داخلی عبارت است از یک فضای برداری حقیقی یا مختلط همراه با ضرب داخلی مشخصی روی آن فضاها.

تعریف ۱-۲-۴: دو بردار α و β از یک فضای حاصل ضرب داخلی V متعامد نامیده می شود، اگر

$$(\alpha, \beta) = 0$$

تعریف ۱-۲-۵: یک مجموعه از بردارها مانند $X = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n\}$ را متعامد گویند هرگاه

$$\forall i \neq j \quad (\xi_i, \xi_j) = 0 \quad i, j = 1, 2, \dots, n.$$

تعریف ۱-۲-۶: مجموعه X را متعامد بکه گویند هر گاه X متعامد باشد و نرم هر بردار متعلق به X برابر یک باشد یعنی

$$\forall \xi_i \in X \quad \|\xi_i\| = 1$$

قضیه ۱-۲-۷: هر مجموعه متعامد مستقل خطی است.

برهان: فرض کنیم $\{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n\}$ مجموعه ای متعامد باشد و $\sum_i c_i \xi_i = 0$ پس

$$0 = (\xi_j, 0) = (\xi_j, \sum_i c_i \xi_i) = \sum_i c_i (\xi_j, \xi_i) = c_j \quad \forall j$$

لذا این مجموعه مستقل خطی است.

قضیه ۱-۲-۸: اگر $A = \{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_s\}$ مجموعه ای مستقل خطی در V باشد، مجموعه ای متعامد بکه

چون $X = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_s\}$ وجود دارد به طوری که

$$\xi_k = \sum_{i=1}^s a_{ik} \alpha_i$$

برهان: (روش متعامد سازی گرام-اشمیت). چون α_1 عضوی از یک مجموعه مستقل خطی است $\alpha_1 \neq 0$ و

بنابراین $\|\alpha_1\| > 0$. قرار می دهیم $\xi_1 = \frac{\alpha_1}{\|\alpha_1\|}$ روشن است که $\|\xi_1\| = 1$. اکنون فرض کنیم که مجموعه ای

مانند $\{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_r\}$ پیدا کرده باشیم که متعامد بکه باشد به طوری که هر ξ_k ترکیب خطی از $\{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_r\}$ باشد.

فرض کنیم

$$\alpha'_{r+1} = \alpha_{r+1} - (\xi_1, \alpha_{r+1})\xi_1 - \dots - (\xi_r, \alpha_{r+1})\xi_r$$

پس به ازاء هر $1 \leq i \leq r$ داریم

$$(\xi_i, \alpha'_{r+1}) = (\xi_i, \alpha_{r+1}) - (\xi_i, \alpha_{r+1}) = 0$$

به علاوه چون ξ_k ترکیبی خطی از $\{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_r\}$ است، α'_{r+1} ترکیبی خطی از $\{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_{r+1}\}$ است. همچنین

α'_{r+1} صفر نیست چون $\{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_{r+1}\}$ مجموعه ای مستقل خطی است و ضریب α_{r+1} در تعریف α'_{r+1} برابر یک

است پس می توان چنین تعریف کرد $\xi_{r+1} = \frac{\alpha'_{r+1}}{\|\alpha'_{r+1}\|}$. روشن است که $\{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_{r+1}\}$ مجموعه ای متعامد بکه با

ویژگی های مطلوب است.

این روش را می‌توانیم تا زمانی که اعضای A تمام شوند ادامه دهیم در این صورت مجموعه $X = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_s\}$ ویژگی‌های مورد نیاز را داراست.

مثال ۱-۲-۹: بردارهای $\alpha_1 = (3, 0, 4), \alpha_2 = (-1, 0, 7), \alpha_3 = (2, 9, 11)$ در \mathbb{R}^3 ، مجهز به ضرب داخلی استاندارد را در نظر می‌گیریم. با به کار بستن فرآیند گرام-اشمیت، بردارهای زیر به دست می‌آیند:

$$\xi_1 = \frac{\alpha_1}{\|\alpha_1\|} = \frac{1}{5}(3, 0, 4)$$

$$\alpha'_2 = \alpha_2 - (\xi_1, \alpha_2)\xi_1 = (-1, 0, 7) - \frac{((-1, 0, 7), (3, 0, 4))}{25}(3, 0, 4) = (-4, 0, 3)$$

$$\xi_2 = \frac{\alpha'_2}{\|\alpha'_2\|} = \frac{1}{5}(-4, 0, 3)$$

$$\begin{aligned} \alpha'_3 &= \alpha_3 - (\xi_1, \alpha_3)\xi_1 - (\xi_2, \alpha_3)\xi_2 \\ &= (2, 9, 11) - \frac{((2, 9, 11), (3, 0, 4))}{25}(3, 0, 4) - \frac{((2, 9, 11), (-4, 0, 3))}{25}(-4, 0, 3) = (0, 9, 0) \end{aligned}$$

$$\xi_3 = \frac{\alpha'_3}{\|\alpha'_3\|} = (0, 1, 0)$$

به سادگی معلوم می‌شود که $\{\xi_1, \xi_2, \xi_3\}$ مجموعه‌ای متعامد یکه است.

تعریف ۱-۲-۱۰: مجموعه همه ترکیبات خطی یک مجموعه بردار $G = \{a_1, \dots, a_n\}$ یک زیر فضای برداری است که $span$ خطی G نامیده می‌شود و به صورت زیر نمایش داده می‌شود:

$$span G = span \{a_1, \dots, a_n\} = \left\{ z \in C^n : z = \sum_{i=1}^n \alpha_i a_i, \alpha_i \in C \right\}$$

مثال ۱-۲-۱۱: زیر فضای کرلیف از مرتبه m را به صورت زیر در نظر می‌گیریم

$$k_m(A, v) = span \{v, Av, \dots, A^{m-1}v\}$$

حال اگر $Ax = b$ و x_0 یک تقریب اولیه برای این دستگاه باشد و $v = r_0 = b - Ax_0$ در این صورت هر تقریب بعدی را در این زیر فضا می‌توان به صورت زیر در نظر گرفت:

$$x_m \in x_0 + k_m(A, r_0) = x_0 + [r_0, Ar_0, \dots, A^{m-1}r_0] \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_m \end{bmatrix} = x_0 + \sum_{i=0}^{m-1} \alpha_i A^i r_0 = x_0 + p_{m-1}(A)r_0$$

تعریف ۱-۲-۱۲: مجموع دو فضای برداری S_1 و S_2 یک زیر فضا می باشد که به صورت مجموعه همه بردارهایی تعریف می شود که برابر با مجموع یک بردار از S_1 و یک بردار از S_2 می باشد. در صورتی که اشتراک این دو فضا برابر $\{0\}$ باشد آنگاه این مجموع را به صورت $S_1 \oplus S_2$ نمایش می دهند.

تعریف ۱-۲-۱۳: فرض کنید $A \in C^{m \times n}$ در این صورت فضای برد و فضای پوچ ماتریس A را به ترتیب به صورت زیر تعریف می کنیم

$$\text{Range}(A) = \{Ax : x \in C^n\}$$

$$\text{Ker}(A) = \{x \in C^n : Ax = 0\}$$

با توجه به تعریف اگر A نامنفرد باشد $\text{Ker}(A) = \{0\}$ ، اما اگر A منفرد باشد در این صورت با توجه به $Ax=0$ باید صفر یک مقدار ویژه A باشد. حال اگر بردارهای ویژه نظیر صفر را به دست آوریم، اعضای $\text{Ker}(A)$ خواهند بود.

تعریف ۱-۲-۱۴: یک بردار که بر تمام بردارهای یک زیر فضا مثل S عمود باشد می گوییم بر زیر فضای S عمود است، مجموعه همه بردارهایی که عمود بر S هستند یک زیر فضای برداری است و متمم قائم S نامیده می شود و با S^\perp نشان داده می شود.

مثال ۱-۲-۱۵: فرض کنید S زیر فضای R^3 شامل تمام بردارهای به صورت زیر باشد

$$\begin{bmatrix} a \\ b \\ 0 \end{bmatrix}$$

که در آن a و b اعداد حقیقی اند. بنابراین عناصر S با پاره خطهایی در صفحه xy متناظرند. بوضوح S^\perp مجموعه تمام بردارهایی به صورت زیر است

$$\begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ c \end{bmatrix}$$

این بردارها با پاره خطهایی در طول محور z ها متناظرند.

قضیه ۱-۲-۱۶: فرض کنید S زیر فضایی از یک فضای حاصل ضرب داخلی حقیقی V باشد، در این صورت:

الف- S^\perp زیر فضایی از V است.

ب- $S \cap S^\perp = 0$.

ج- اگر S بطور متناهی تولید شده باشد، یک بردار v به S^\perp متعلق است، اگر و فقط اگر هر بردار از مجموعه ای مولد از S عمود باشد.

برهان: ر.ک. [۱۵].

قضیه ۱-۲-۱۷: فرض کنید S زیر فضایی از یک فضای حاصل ضرب داخلی متناهی البعد V باشد، در اینصورت

$$V = S \oplus S^\perp, \quad \dim V = \dim S + \dim S^\perp$$

برهان: ر.ک. [۱۵].

نتیجه ۱-۲-۱۸: اگر S زیر فضایی از فضای حاصل ضرب داخلی حقیقی متناهی البعد V باشد، آنگاه

$$(S^\perp)^\perp = S$$

برهان: ر.ک. [۱۵].

۳-۱ انواع ماتریس

تعریف ۱-۳-۱: ماتریس $A = (a_{ij}) \in \mathbb{R}^{n \times n}$ یک ماتریس متقارن است هرگاه $A^T = A$.

تعریف ۲-۳-۱: ماتریس $A = (a_{ij}) \in \mathbb{R}^{n \times n}$ یک ماتریس نرمال است هرگاه $A^H A = A A^H$.

تعریف ۳-۳-۱: ماتریس $A = (a_{ij}) \in \mathbb{R}^{n \times n}$ یک ماتریس قطری است اگر $a_{ij} = 0 \quad \forall i \neq j$ و می‌نویسیم

$$A = \text{diag}(a_{11}, a_{22}, \dots, a_{nn})$$

تعریف ۴-۳-۱: ماتریس $A = (a_{ij}) \in \mathbb{R}^{n \times n}$ یک ماتریس بالا مثلثی است اگر $a_{ij} = 0 \quad \forall i > j$ و به طور مشابه پایین

مثلثی است اگر $a_{ij} = 0 \quad \forall i < j$.

برخی خواص ماتریس‌های بالا مثلثی:

(۱) حاصل ضرب دو ماتریس بالا مثلثی (پایین مثلثی) نیز یک ماتریس بالا مثلثی (پایین مثلثی) می‌باشد.

(۲) معکوس یک ماتریس بالا مثلثی (پایین مثلثی) در صورت وجود نیز یک ماتریس بالا مثلثی (پایین مثلثی) می‌باشد.

(۳) مقادیر ویژه یک ماتریس بالا مثلثی عناصر روی قطر آن می‌باشند.

(۴) دترمینان یک ماتریس بالا مثلثی برابر حاصل ضرب عناصر روی قطر آن می‌باشد.

تعریف ۵-۳-۱: ماتریس $u \in \mathbb{R}^{n \times n}$ یک ماتریس متعامد است اگر

$$u^T u = u u^T = I_{n \times n}$$

خواص ماتریس‌های متعامد:

(۱) معکوس یک ماتریس متعامد برابر ترانزپوز آن می‌باشد یعنی: $u^{-1} = u^T$.

(۲) حاصل ضرب دو ماتریس متعامد نیز یک ماتریس متعامد می‌باشد.

تعریف ۶-۳-۱: ماتریس $P \in \mathbb{R}^{n \times n}$ یک ماتریس جایگشتی است اگر در هر سطر و در هر ستون دقیقاً یک عنصر مخالف

صفر، که یک می‌باشد وجود داشته باشد و بقیه عناصر برابر صفر باشند.